

ונא הגדה פלמוד כתורה הוא ענין מכרח; לפי שאלתו אי אפשר להוציא אל דעתך, כי אם לא ידע מה הוא מצונה שיעשה, איך יעשה. אמנם וולת כל זה, יש לפלמוד פכלית גדולה לשלוותו של האדם. וזכור חזרנו ענין בקצרה במלחך ראשון, פרק רביעי, אמנם עתה נאריך יותר.

ובכל הנסיבות הנשפעות מפניו יתברך לנצח ברוחם, לשנאה אחת, עליה מתקבלת השפעה מילודה, שונגה הוא כיורם גבור ומעלה מכך מה שאפשר שיימצא בנסיבות נזקאים, והינו, שהו תפכilit מה שאפשר שיימצא בנסיבות מעין המזיאות האמתי שלו יתברך ויקר ומעלה מעין אמתה מעלהתו יתברך, והוא הוא מה שIALIZED קדרון יתברך שמו מכבוזו ויקר אל ברואיו. ואננו, קשור הבורא יתברך שמו את השפעתו זאת, בצענו נברא מפניו יתברך לתכילת זה, וזהו מתורה. ונען זה משפטם בשתי במלחמות: *בהתוין ובשכללה, וזה, מה שבארנו שם, כי הגה חבר קדרון ברוך הוא כלל מלות ומפארים, שהם כלל חמישה חמיש תורה, ואחריהם במדרגה, נביאים וכתובים, ורקש בהם הפשעה זאת, אפן, ששיתיך ברו סדברים קלים תפlesh הפשעה זאת למדבר אום - ובתנאי שהנינה להתוין תען בכוכבים שנגלו לו, וכמו שזכרנו לפנים בסעודה דשמיא - וכן בנסיבות מה שאכל בדברים קלים לפי דרכיהם האמתיים, תפlesh הפשעה זאת לפשקליל אותן.

ונאומנות מדרגות ייש בהשפיטה זו, ככל שאר המשפטונות והעגניות שפמאניות, ומתפקידו מדרגות קאלה בחלוקת החלטין וההשכלה, כפי מה שראתה החקמה בעלייה הייתנו נאות, שבחילק אחד מן החלטין תפשך מדרגה אמת מן המשפטינה, ובחולק אחר מדרגה אחרת, וכן בהשכלה, אך אין לך חלק מתלמוד התורה שלא תמשך בו מדרגה אמת מדרגות המשפטינה קרימה זו, אם ישמרו בו סתנאים המצריכים.

**בעלוי
ההשכלה
לרי המדרוגה
שפע הנמשך**

בלמר
המורדה יתוקן
וישולם גם
כל הכריאת
כל חלק
מגגה בחלק
המקביל
מחלקי
המוגה

את וכבוד
אתם בלמידה
עדרי אלו
וישך
בל השפט
אלקי וככפי^ר
נורם שענור
משכתו

וְהַגָּהּ זוֹ פִשׁוּט, שֶׁבֶק מֵהַשְׁבַּעַת הַמְשֻׁבְּחָה, תַּנְדֵּל יוֹתָר
דְּרוּגָת הַמְשֻׁבְּחָה שֶׁתְּפַשֵּׂךְ עַל יְדָה, וְלֹא יְשׁוֹה מֵשִׁישְׁכַּיל
שׁוֹן הַמְקֻרָאֹת לְבֶד – עַם מֵשִׁישְׁכַּיל בָּנוֹתָם, וְלֹא מֵ
יִשְׁשְׁכַּיל הַפּוֹנֶה הַשְׁתִּיחִית שְׁבָהָם עַם מֵשִׁיעָמִיק בְּהָם יוֹתָר,
יאָמָר שִׁיעָמִיק קָהָם קָאָת עַם מֵשִׁיעָמִיק בְּהָם מְרַבָּה; אֲמָגָּם
קִנְהָ מְחַסְדוֹ יְתַבְּרָה, שְׁבָכֶל חָלֵק מִן הַמְשֻׁבְּחָה מְשֻׁשָּׁ פְּרַדְגָּה
וְן הַמְשֻׁבְּחָה, עַד שְׁכַל מֵשִׁישְׁכַּיל בָּה יְרוּסָם מִן הַמְשֻׁבְּחָה
אֲדוֹלָה הַזֹּאת מֵהַשְׁקָרֶשׁ בַּהֲשִׁכְלָה הַחַיא, וְמֵשְׁלַא הַגְּיאַ
שְׁוּם הַשְׁכָלָה אֲלָא לְהַיּוֹן לְבֶד – כַּבֵּר יְהִי אַמְצָעֵי לוֹ
שִׁיחַלְקָן גַּם לוֹ קָאָת מִן הַמְשֻׁבְּחָה הַזֹּאת, וּנְמַאּ רַבָּם שֶׁל
שְׁרָאֵל וּכְרִים לְהָ, מֵעַט וְמֵי יוֹתָר.

וְאַמָּנָם וּלְתֹהֶת אֲתָת הַדְּרֵגָה הַגְּמַעַדָּה לִימֹול הַשְׁפָדָלּוֹת בָּנָי אָדָם בָּה, כְּשֻׁעָרוֹן הַאֲמָטִי, עוֹד גַּמְצָא בָּה הַדְּרֵגָה וְחַלּוֹק פְּרִי מֵה שָׂאָרִיךְ לְמַגְןָה בָּה בְּכָל הַבְּרִיאָה, עַד שָׁאן חַלְקָמְפָה לֹא יַחֲנוּ עַל יָדו וַיְשַׁלֵּם חַלְקָמְפָה בְּכָל הַבְּרִיאָה, גַּמְצָא, כְּהַרְזֹעָה לְעַבְדָּה לְפָגִי בּוֹרָאוּ עַבְדָּה שְׁלָמָה, צָרִיךְ שְׁיעַסְקָכְל חַלְקָה קַבְּפִי זְכָלָתוֹ, כְּדִי שְׁנִיעַשׂ מְפָנוֹ טַתְקוֹן אֶל סְלָגִי הַבְּרִיאָה בָּה, וְעַל מַדְרָךְ מַעַה אָמְרוּ חַכְמָינוֹ זְכָרוּנוֹ לְבָרְכָה יְלֻעָּלָם יְשַׁלֵּשׁ אֲדָם יִמְיוֹ שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא שְׁלִישׁ בְּמַשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּגַמְרָא" קְדוּשָׁנוּ לִ, עַבְדָּה זָהָר יְטָא, וּבְכָלְלָה זָהָר, כְּלָל חַלְקָי הַתּוֹרָה, שִׁיחָלָק בְּהָם זָמָנוֹ, עַד שְׁנִיאָתוֹ בְּכָלְמָם וְלֹא יִצְחַם יְדוֹ מְאַחַד מְהָם. אֶذ שְׁעָורָה הַעֲסָק שְׁיעַסְקָכְל אֶחָד מְהָם, רָאוּ שִׁימָדָד לְפִי מֵה שָׁהֵי הָאָדָם וּלְפִי כָּל הַמְּקֹרִים פְּקוּרִים אָוֹתוֹ, וּכְבָרְכָנוּ מַזְהָה בְּמַאֲמָר בְּפָגִי עַצְמוֹ, עַזְן שָׁם.

אך *התקנים הארכיים לחתולות לפלמוד הגה הם:
 ראה בפלמוד עצמו, ו مكانו להפעה בכל עת.
 הנה, כי הגה, כל פקה של התורהינו אלא במה שקשר
 לה יתברך את השפיעה מיקורה בה, עד שעל גדי לדבר
 זה והשכללה מפשט השפעה סגולה שהיא, אך זולת זה
 היא הדביר הזה אלא לדבר בשאר קצקים, או ספרי
 במות והשכללה בכלל שאר משקלות המציאות הטבעי
 איזיהם, שאין בהם אלא ידיעת הענין ההור, ואין מעין ממן
 חזצחות יקר ומעלה בכלל בוטש הקורא - פדר
 ממשיכיל, ולא תקון בכלל הבריאת ואמנם השפעה זאת

ואף על פי כן, ידו גדול גלו לנו חכמיינו וכרכונים לברכה, שאלו לא היו הרשעים עזובים את פלמוד התורה, סוף – שהיו חונרים לモותב, כי אף על פי שאין בלחם להמשיך שום המשך מלפני יתברך כמו שזכרנו, כבר דברי התורה בעצם מ מקדשים ועומדים, מצד עצם, עד שבהתמיד העסוק בהם, גיש מינם פעם אמר פעם קצת התוערות, וכמו דמותה האריה – קטנה שבקטנות, אל העוסק בהם, שטוף סוף תגבר עליו, ומחוירתו לモותב, והיא מה שאמרו חזמיינו זכרום לברכה: "הֲלֹא אָוְתִּי עַזְבוּ וְתַוְרְתִּי שָׁמָרוּ, שֶׁהָאָזֵד שְׁבָה מְחוּרֵן לְמוֹתֵב" (מדרש אריכה מהיתה ט), ואננים פשות הוא, שאין סדרבים אמורים במי שיתעסף בה דרך שחוק והתול, או לגנות בה פנים שלא בקהלת, אלא שיתעסף בה לפחות כמו שמתעסף בשאר החכמים.

ונואלים *מי שפטהך ומקדש עצמו במעשהיו, הוא ימשיך זו ונואלים מי שפטהך ומקדש עצמו במעשהיו, הוא ימשיך במלמדו השפעה קשעור הקבינה שהכין את עצמו, וכשעור שירבה בתקינה בן יರבה יזכיר המלמוד ולהו, והוא, מה שמצינו בחכמים המקדונים, שתורתם קיתה מטעירתם למת גדול, וכן נתנו להם מעלה ויקרה מה שלא נמצא נמצאה בדורות האחרונים, מפני יתרון הבגדים על הבוגרים הקטנים. וכך אמר עלי יונתן בן צייאל שבשעה שהיתה עוסקת בתורה – כל עוף שהיה פורח עליו קיה נסרק (סוכה כה, בכא בתרא קלד) מפני עצם השרותה השכינה שהיתה שורה עליו על ידי למודו.

עליה המכשימים
גירול בעיר
עלתה הלמוד
והמשכית
שפטע

ו מהתני ר' שני הוי *תקון השפעה, כי היה מי שיירצה שלא יהיה רשע שהורת הרשות לא תמשיך, ראיו שהיה הוגן ומיוכן להמשיכה, אבל למשיך השפעה, ראיו שהיה הוגן ומיוכן להמשיכה, אבל אם הוא מטה מא את עצמו באשיות ופשעים, ומרחיק עצמו מבוראו, ווינה מאחריו אחורי לחות הטעמאה וברע, ועוד שיאמר בו: "ולרשע אמר אלקים מה-ה-לך לספר חוקי" וכו', וכן אמרו חזמיינו זכרום לברכה: "כל המלמד לפלמיד וכו' אמן הוגן כאלו וורק אבן לפרקיליס" (חולין קלט), והגה איש קיה, ועוד שטורתו לא ממשיך פון השפעה שזכרנו שם מדרגה כלל.

הגה עזזה אלקי כמו שזכרנו, ולא עוד אלא *שהוא היומר עליון ונשגב שבנענים הגמלים ומגיים מפניהם יתברך אל מבראים, ובין שגן, ונדי שיש לו לאדם לירא ולרעוד בעסקו בענן בנה, שנמצא הוא גesh לפני אלקי, ומתעסק במשבצת האור הנadol מפניהם אלוי, והגה אריך שיבוש משפלותה האנושי, וירעש מרומיםו יתברך, והגה גאל מאדר מחקו הטוב שזכה לה, אף ברעדה כמו כן, ונקלל בנה שלא ישב בקהלות ראש, ולא ינגן שום מגה בזון לא בברית ולא בספרית, ונבע לפניו מי עוזיד ומתעסק, ואם הוא עוזה בן או יהה תלמודו מה שראי לו להיות באמת, ותמשך על ידו המשפעה שזכרנו, ויתעצם בו פיקר האלק, ונימשך תיקון והארה לכל סבריה. אבל אם תנאי זה ייחסר מפניהם, לא תמשך המשפעה על ידו, ולא יהי דבריו אלא כשאר כל הדברים האנושיים, כגון – קולרא אגרת, ומוחשבותיו – החושב בברית העולם, ואדרבא לאשמה מחשב לו, שקרוב אל התקדש בלי מזא, ומכל ראשו לפניו בוראו, עודו מדבר לפניו ותקדשו יתברך, ואולים כי מדרגת המזרא, ושעור הקבود והזהירות בו, בן יהה שעור יזכיר הלמוד ומדרונות המשפעה תמשכת על ידו.